

Kázanie brata Franka

5. 4. 2015 10:00, Krefeld Nemecko

„Potom pozde na koniec soboty, keď už svitalo na prvý deň týždňa, prišla Mária Magdaléna i tá druhá Mária pozrieť hrob. A hľa, povstalo veľiké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpiac z neba pristúpil a odvalil kameň odo dverí a posadil sa na ňom. A bol na pohľad ako blesk, a jeho rúcho bolo biele ako sneh. A od strachu pred ním sa náramne zhrozili strážni a boli ako mŕtvi. A anjel odpovedal a riekol ženám: Vy sa nebojte! Lebo viem, že Ježiša, toho ukrižovaného, hľadáte. Niet ho tu, lebo vstal, tak ako povedal. Poďte, pozrite miesto, kde ležal Pán. A idte rýchle a povedzte Jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych, a hľa, predchádza vás do Galilee, tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to!“ [Matúš 28:1–7]

„Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ [Lukáš 24:5]

„Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť vediac, že Kristus vstanúc z mŕtvych už viacej nezomiera; smrť viacej nepanuje nad ním. Lebo čo zomrel, hriechu zomrel raz navždy, a čo žije, žije Bohu. Tak aj vy súďte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.“ [Rimanom 6:8–11]

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Ducha vojsť dnu.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Aj dnes všetkých srdečne vítame v drahom mene nášho Pána. Už sme počuli vzácne Slovo. Každé Slovo nás oslovuje. Sme jednoducho s Bohom a so Slovom v Duchu spojení a sme Pánovi vďační, že nielen vtedy, ako čítame v 1. Korinťanom 15, že sa zjavil po Svojom vzkriesení 500 ľuďom naraz – On je aj teraz prítomný. On je ten istý včera, dnes a na všetky veky [Židom 13:8]

Hneď zavoláme ešte niekoľkých bratov, aby niečo krátko povedali.

[pozdravy]

Súrodenci boli mimoriadne premožení. Keď prijímame telefonáty, všade sú ľudia premožení, sú s nami zo srdca spojení a sú požehnaní.

Chcem, aby naši bratia vedeli, že e-mailly čítame a sme vďační, že všade môžu počuť a vidieť. Nedokážete si predstaviť, čo to pre mňa znamená. Všetky cesty, ktoré som počas viac ako 50-tich rokov

vykonal vo všetkých tých rôznych krajinách, a teraz daroval Boh milosť, že všade sú veriaci, ktorí Slovo počujú a prijímajú.

Náš brat z Kinshasy ma práve pozval kázať počas druhého júlového týždňa na štadióne pre 22 000 ľudí. Naši bratia sú skutočne pri veci a Pán všade žehná. Dnes zavoláme niekoľko bratov, aby nám povedali pár slov.

[príhovory bratov]

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame Ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Meno Pánovo buď vysoko chválené a ctené. Sme vďační za to, čo hovorí Písmo aj o vzkriesení: „Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ [Lukáš 24:5]

Je to dnes inak? Vo všetkých mŕtvych cirkvách nie je Ten Živý vôbec prítomný. Boh je prítomný tam, kde môže zjavovať, kde môže hovoriť, zachraňovať, uzdravovať a požehnať. Boh nie je v žiadnom náboženstve. Boh sa zjavil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi a z milosti nám daroval záchranu a spásu, ustanovil nás za synov a dcéry, aby z nás učinil telo Krista, ktoré pozostáva z mnohých údov, ale tvorí jednotu a Kristus, náš Pán je hlavou Cirkvi.

Nerobte si o mňa priveľké starosti, stačilo trochu nepozornosti – veď viete, ako sa mi niekedy vedie – v Ulanbátare bola teplota -24 °C a v Manille +24 °C. Sú rozdiely v klíme, ktoré musíme zvládnuť, a niekedy je aj klimatizácia príliš chladná, ale Pánu buď vďaka, ešte to ide. Viete, že som počítal s tým, že Mojžiš vo veku 80 rokov začal a ja som chcel vo veku 80 rokov skončiť. Pán však nemešká so Svojím zasľúbením, ale čaká, kým budú aj poslední zavolaní von.

Keď počujeme našich bratov, čo Boh po celej zemi koná, tak je to jednoducho mocné. Aj brat Miskys zložil svedectvo o tom, čo Pán práve teraz koná v Brazílii – jednoducho výnimočné Božie pôsobenie. Ľudia prichádzajú späť ku Slovu a nachádzajú svoju cestu k Pánovi, jednoducho nádherné.

Dnes budeme preberať niekoľko biblických miest, ktoré hovoria o vzkriesení Pána, ale dovoľte mi povedať hneď na začiatku: Ak by sme mali svedectvá len z toho času a nemohli sme zložiť svedectvo

o tom, čo Boh učinil v našom čase... bratia a sestry, to je to veľké a mocné: že sa Boh aj v našom čase nadprirodzeným spôsobom zjavil. Myslime na povolanie brata Branhama – ak myslíme na povolanie Pavla, tak sme vďační, ale to bolo vtedy – ale v našom čase zaznelo nebeské povolanie a pri tomto povolaní bolo povedané: **„Tak ako boli dané Mojžišovi dve znamenia, tak budú dané tebe dve znamenia.“**

Spolu s povolaním prišli jednoducho aj pokyny – presné oznámenie toho, čo k povolaniu patrí a čo musí byť konané. Všetci, ktorých Pán povolal, dostali skutočne pokyny, čo majú konať. Myslite na to, že Noe dostal presné pokyny, čo mal konať. Mojžišovi bolo povedané: *„A hľad, aby si spravil veci podľa ich podoby, ktorá ti bola ukázaná na vrchu.“* [2. Mojžišova 25:40, 26:30, 4. Mojžišova 8:4] To mocné na tom bolo, že všetci, ktorí mali splniť nejakú úlohu, dostali od Boha vnuknutie, aby všetko dokonale učinili – či to bola truhla zmluvy – to nepripravil Mojžiš, ale všetko, čo bolo učené, bolo učené tak, ako to bolo Mojžišovi ukázané a zjavené, a všetci, ktorí mali od Boha poverenie, boli Bohom inšpirovaní a vedení konať tak, ako to Boh ukázal.

Rovnako je to s Cirkvou živého Boha – my skutočne veríme v plné znovunapravenie, že bude pred Bohom všetko privedené do správneho stavu a Boh bude v Cirkvi konať krátke, ale mocné dielo. To On sám povedal. Naším poverením je niest Slovo.

Ako to často hovorím, nikdy predtým nebola taká možnosť ako dnes, že ľudia môžu Slovu po celom svete vo všetkých národoch a jazykoch veriť a prijímať ho. Všetci, ktorí Slovo počujú, cítia, že to nie je človek, ktorý predvádza svoj program alebo by niečím chcel byť, ale že je to posledná zvesť, ktorú Boh adresuje Svojmu ľudu, aby všetko priviedol do správneho stavu.

V letničnom hnutí existovalo pôsobenie Svätého Ducha, to nemôže nikto zaprieť, ale po tomto pôsobení Ducha muselo prísť zvestovanie Slova. Všetci predsa ostali vo svojich smeroch viery, ale Boh nás chce priviesť späť, a preto musia pôsobiť spolu tri veci: krv, Slovo a Duch – tieto tri veci patria dohromady. Samotné pôsobenie Ducha nestačí, pretože Boh dáva svit slnka na dobrých aj zlých a dážď prichádza na spravodlivých aj nespravodlivých [Matúš 5:45]. V Žalme 22 však stojí napísané: *„...Jeho semeno mu bude slúžiť.“*

Boh má Svoje semeno a toto semeno mu bude slúžiť. Žalm 22 hovorí o tom, čo pre nás náš Pán učinil. Sme jednoducho vďační, že sme to smeli prežiť. Tu v Žalme 22 máme všetko.

Vo verši 2: „*Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?!*“ a vo verši 10: „*No, isteže si ty Ten, ktorý ma vložil do života matky...*“ [podľa nem. prekladu]

Vo verši 18: „*Počítam všetky svoje kosti, a oni hladia a dívajú sa mi. Delia si medzi sebou Moje rúcho a o Môj odev hádzu los.*“

Všetko sa stalo tak, ako to stojí napísané.

Vo verši 23: „*Budem rozprávať o Tvojom mene Svojim bratom, uprostred zhromaždenia Ťa budem chváliť!*“

Potom, keď sa toto všetko stalo, keď som vydal Svoj život ako výkupné, potom budem prvorodený z mnohých bratov. Potom budem rozprávať o Tvojom mene Svojim bratom. Nie všetkým ľuďom – mojim bratom – všetkým, ktorí sa narodili z Boha, sú znovuzrodení ku večnej nádeji, stali sa Božími dcérami a synmi, tým zjavil meno, ktoré je nad každé meno. Je nádherné, čo tu stojí napísané: „...*uprostred zhromaždenia [Cirkvi] Ťa budem chváliť!*“ – Boh má Cirkev – „...*Ja zbudujem Svoju Cirkev...*“ [Matúš 16:18] On za nás dal Svoj život, vykúpil nás a On bude Svoju Cirkev a vo Svojej Cirkvi sa zjavuje.

Verš 30: „*Jesť a klaňať sa budú všetci tuční zeme; pred Ním sa sklonia všetci, ktorí zostupujú do prachu, a nikto z nich nezachová svojej duše živej.*“

Potom príde mocný výrok: „*Jeho Semeno mu bude slúžiť.*“ [podľa nem. prekladu] Haleluja. S tým sa musíme vrátiť k Izaiášovi 53, aby sme videli, že On za nás vydal Svoj život a že bude vidieť Svoje semeno a dlho žiť. Izaiáš 53:10: „*Ale Pánovi sa ľúbilo ho tak zdrtiť a strápiť nemocou, aby, ak Jeho duša položí obeť za hriech, videl Svoje semeno, bol dlhoveký, a to, čo sa ľúbi Pánovi, zdarilo sa v Jeho ruke.*“

Všetko, čo Boh koná, je dobre učené, musí to však byť v našom živote zjavené. Musíme z presvedčenia môcť pravdivo povedať: On sa nám zjavil, On nám zjavil Svoj spásny plán, zjavil nám Svoje meno, otvoril naše oči a srdcia, aby sme mohli veriť tak, ako hovorí Písmo.

Mohli by sme čítať mnoho miest Písma, aby všetci vedeli, že čo bolo v Starom zákone predpovedané, to sa v Novom zákone naplnilo, a čo ešte ostáva, to sa naplní.

Každé koleno sa skloní a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán [Rimanom 14:11, Filipanom 2:11]

Čítajme niečo z listu Efežanom, aby sme si ukázali, ako Pavol dokonané spasenie pre Cirkev usporiadal. Už sme čítali všetky biblické miesta, aj v liste Galaťanom 6:15, ale ešte raz ho zopakujem:

„Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevládze ani neobriezka, ale nové stvorenie.“

„...znovuzrodení cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych...“ [1. Petra 1:3, podľa nem. prekladu]

Bratia a sestry tu a aj v celom svete, v liste Efežanom Pavol opäť jedinečne podal spásnu Božiu radu s Cirkvou. V prvej kapitole priamo vo verši 3 čítame:

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi...“

Povedzte na to jednoducho Amen! Pretože tomu veríme z celého srdca. **Všetko, čo patrilo ku zlorečeniu a k odsúdeniu, z nás Pán sňal a z milosti nám daroval absolútne celé a plné Božie požehnanie a naše očakávanie je, že by sa to teraz zjavilo v nás všetkých.**

Prosím, ak veríme v to, čo je napísané vo verši 4, tak musí byť to, čo je vo verši 3 napísané, aj zjavené.

„...nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním...“

Takže oboje – vyvolenie pred založením sveta a požehnanie každým duchovným požehnaním, ktoré pod nebesiami existuje, aby sme nakoniec bez vady stáli pred Jeho tvárou.

A potom vo verši 7: *„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti...“*

Povedzme: Amen! Jednoducho Amen, pretože tak to je napísané, tak sa to stalo a tak tomu smieme veriť a prijímať to.

Ďalej v kapitole 1 verš 17: *„...žeby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, ráčil vám dať ducha múdrosti a zjavenia pravým poznaním Jeho...“*

Aj to je Boží dar, ktorý je určený pre nás.

A potom kapitole 2 verš 4: „*Ale Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú Svoju lásku, ktorou nás zamiloval aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom – milosťou ste spasení...*“

To je Božia skutočnosť! Tak to stojí napísané a tak sa to i stalo. Vo verši 6: „*a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi...*“

V Božích očiach sme už dokonaní v Božej sláve. A potom prichádzame v kapitole 2 od verša 15: „*...zrušiac vo Svojom tele nepriateľstvo, zákon prikázaní, záležajúci v rôznych nariadeniach, aby tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v Sebe v jedného nového človeka činiaceho pokoj...*“ [podľa nem. prekladu]

Takže nielen pokoj daroval, ale učinil z nás tvorcov pokoja.

Sme Bohu vďační, že tieto Slová máme. Teraz však prichádzame k tomu, čo mi obzvlášť leží na srdci, totiž v kapitole 3 a 4. Tu je nám skutočne povedané všetko to, čo sme my ako Cirkev, ako veriaci, od Boha obdržali. V kapitole 3, verš 8 stojí:

„*Mne najmenšiemu od všetkých svätých je daná tá milosť zvestovať pohanom nevystihnuteľné bohatstvo Kristovo...*“

Najprv bola Božia zvesť adresovaná židom a potom sa v Skutkoch apoštolov 13 Pavol obracia k pohanom, odvolávajúc sa na Izaiáša 49, pretože tak je napísané: „*Položil som ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme.*“ V Efežanom 3 vo verši 9 čítame: „*...a osvietiť všetkých, čo a aká je to správa tajomstva, skrytého od vekov v Bohu, ktorý stvoril všetko skrze Ježiša Krista, aby bola teraz skrze Cirkev oznámená kniežatstvám a mocnostiam v ponebeských oblastiach prerozmanitá múdrosť Božia...*“

Všetky mocnosti sú porazené, pretože tak to stojí napísané: „*Sed' po Mojej pravici, dokiaľ nepoložím Tvojich nepriateľov za podnož Tvojich nôh*“ [Žalm 110:1, Židom 1:13]

Všetky mocnosti sú porazené a víťazstvo nášho Pána je naším víťazstvom.

V kapitole 4 vo verši 3 čítame ohľadom Cirkvi: „*...usilujúci sa zachovávať jednotu Ducha v zväzku pokoja.*“

Vy presne viete, ako sa to deje. Každé pravé učenie Cirkev navzájom spája a každé falošné učenie Cirkev rozdeľuje. Na to skutočne musíme dávať pozor. Budeme ešte čítať, čo Pavol povedal v 2. Korinťanom 11.

Čítajme v 4. kapitole od verša 5: „*Jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých vás.*“

Tu máme opísané to, čo sa stalo veľkonočného rána. Čítajme v kapitole 4, od verša 8:

„*Preto hovorí: Vystúpiac na výsosť zajal zajatie a dal ľuďom dary. Ale to, že vystúpil, čože je iné, ako že aj prv zostúpil do hlbších častí ako je zem? Ten, ktorý to zostúpil, je ten istý, ktorý aj vystúpil nad všetky nebesia, aby naplnil všetko.*“

Bratia a sestry, starozákonní svätí museli dole čakať, bolo to ako väzenie, museli čakať, kým bola prinesená obeť, kým pretiekla krv Novej zmluvy, aby oslobodila, vykúpila a darovala Božiu spásu. Náš Pán nielen zomrel, On v Duchu šiel dole do najnižších hlbín zeme a nahlas zvestoval, čo sa stalo. A pre všetkých, ktorí v celom Starom zákone postavili svoju dôveru na Pána, to bol ten deň a tá hodina, ktorú Pán učinil pre nich. Ako stojí už v Matúšovi 27:52–53: „*...mnohé telá zosnulých svätých vstali a vyjdúc z hrobov po jeho zmrtvychvstaní vošli do svätého mesta a ukázali sa mnohým.*“

Vzkriesenie starozákonných svätých bola Božia realita v spojení so vzkriesením nášho Pána. Náš Pán nielen povedal: „*Ja som vzkriesenie a život.*“ [Ján 11:25], ale On je vzkriesenie! On je život! On to dokázal. Keď nastane prvé vzkriesenie, tak sa On vráti. On, ten istý, ktorý je vzkriesenie, ktorý vytiahol osteň smrti a hadovi rozdrvil hlavu. Bratia a sestry, všetko máme v našom milovanom Pánovi, bez Neho nemáme nič, v Nom máme všetko. Preto stojí napísané: „*...ako by nám s Ním potom i všetkého nedaroval!?*“ [Rimanom 8:32]

Tu stojí: „*...zajal zajatie a dal ľuďom dary...*“ [Efežanom 4:8]

Preto stojí vo verši 11 napísané: „*A On dal jedných za apoštolov, jedných za prorokov, jedných za evanjelistov, jedných za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho...*“

Každý dar a každá služba, ktorú Boh do Cirkvi dosadzuje, je vždy určená k budovaniu, nikdy nie k ničeniu, vždy je určená k budovaniu.

Pavol mal na srdci niečo mimoriadne a to vyjadril v 2. Korintňanom 11:2, totiž, že sa Cirkev zjaví pred Pánom ako čistá panna: „*Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.*“

Bratia a sestry, to je túžba pravého Božieho posla. Nielen byť sám pripravený, keď Pán príde, ale aby boli pripravení všetci, ktorí patria k Pánovej Cirkvi.

Ak myslíme na to, že brat Branham videl vo videní, že Cirkev vyšla zo jednotného kroku... bratia a sestry, a potom na záver sa predsa do jednotného kroku vrátila... ja nemám žiadne pozemské starosti, ale o Cirkev, o to, za čo Pán dal Svoj život a preliat Svoju krv. Boh kladie plný nárok na krvou vykúpený zástup. Všetci ostatní môžu kráčať ďalej po vlastných cestách a veriť, čomu chcú.

Ak myslím na to, čo všetko sa koná s kázaniami brata Branhama, a že sa skutočne už len čítajú citáty a Sväté Písmo je odložené stranou a na všetky nedorozumenia, ktoré sú s tým spojené... Bratia a sestry, v Lukášovi 24 máme príklad. Povstalý Pán predsa započal s Mojžišom, prorokmi a žalmami a uzavrel to slovami, že sa všetko naplnilo tak, ako to bolo napísané a ešte dnes stojí napísané. Ako je možné, že ľudia tvrdia, že Pán prišiel v roku 1933 a opustil trón milosti, len preto, že brat Branham povedal: „Teraz Baránok opúšťa trón milosti a berie knihu, aby otvoril sedem pečatí.“? Brat Branham predsa videl to isté, čo videl Ján na ostrove Patmos. V roku 1933 Baránok neopustil trón milosti. V roku 1933 bolo zjavené to, čo Boh v pečatiach zjavil, a boli ukázané podrobnosti. Ako zreteľne brat Branham hovoril o tom, čo sa stalo v prvých štyroch pečatiach! Ako zreteľne hovoril o tom, čo sa deje a bude diať v 5. pečati. Ako zreteľne povedal, že piata a šiesta pečať sa týka času súženia po vytrhnutí.

Ja predsa tiež čítam kázania, ja som ich prekladal, ja viem, čo povedal, a preto je bolesť vo mne taká veľká, ak sa bratia odvolávajú na brata Branhama, ale hovoria to, čo sami chcú, o siedmich hromoch a mnohých iných veciach... tak je to pre mňa bolesť, ktorú takmer nemôžem zniesť. Všetko prenasledovanie, všetko, čo bolo proti mne a o nás povedané a napísané, mi nič nerobí, ale toto mi spôsobuje veľkú bolesť – ak sa odvolávajú na brata Branhama a neberú jeho citáty späť do Písma. Musíme čítať až do konca, aby sme videli, že brat Branham ešte v siedmej pečati povedal, že je ešte Pán na tróne milosti, a ešte sme v čase milosti. Vy milí, je to jednoducho také dôležité! Dúfam, že rozumiете mojej bolesti. Chcel by som, aby bola nášmu milovanému Pánu privedená Nevesta bez poškvرنy a vrásky. Trúfam si povedať, že v Cirkvi živého Boha nie je žiadne bludné učenie, ale len pravé učenie Svätého Písma. Nepovedali sme to tu pred

krátkym časom? Keď nastane zapečatenie, tak môže byť zapečatené len to, čo Boh daroval. Boh predsa nemôže zapečatiť absolútne žiadny blud. Boh môže zapečatiť len Slovo, len zjavené Slovo a síce len vo Svojich učeníkoch. A Jeho učeníci veria len Božiemu Slovu.

Ak myslíte na mňa na modlitbách, tak zahrňte do toho toto všetko a proste Boha o to, aby daroval zmenu, pretože vyvolanie takmer skončilo, posledný budú ešte zavolaní. Teraz sa jedná o to, aby všetci tí, ktorí službu brata Branhama prijímajú... a možno by som to mal tiež ešte raz povedať...

Netýka sa to predsa mňa, ale služby, a ako tu Pavol písal, že mu bol priamo od Boha zverený úrad milosti od Boha pre Cirkev. Bola mu pre Cirkev uložená svätá povinnosť, aby Cirkvi odovzdal, čo jej Boh chcel povedať. Ako to bolo s bratom Branhamom? Prorok Slova nás priviedol k Slovu. Prečo mu Pán povedal: Uskladni pokrm? A bratia a sestry, ani raz nedostal pokyn rozdeľovať ho, dostal len pokyn pokrm uskladniť. Hovorím to skutočne pred všemohúcim Bohom, nemal som predsa potuchy, že Pán bude hovoriť ku mne alebo ku komukoľvek inému. Vedel som, že hovoril k bratovi Branhamovi a k prorokom, to vedeli všetci. Ale že prikazujúcim a všetko prenikajúcim, skutočne prikazujúcim hlasom (nie hlas ako pri nejakom rozhovore, ale prikazujúci hlas) povedal: **„Môj služobník tvoj čas pre toto mesto čoskoro skončí. Pošlem ťa do iných miest zvestovať moje Slovo.“** To je rovnaká pravda ako každé Slovo v Svätom Písme. Ale to nebolo všetko. Keď som mohol opäť vstať a hľadel som k oknu, povedal som: „Pane, nebudú ma počúvať. Majú všetko v plnosti a nie sú pripravení počúť.“ A zhora sprava prišiel ďalší Pánov výrok, opäť s prikazujúcim hlasom: **„Môj služobník, príde veľký hlad, uskladni pokrm, pretože potom budeš stáť uprostred ľudu a rozdávať pokrm.“** Mladá generácia vôbec netuší, čo sa vtedy v našej krajine dialo. Kto vie, že v auguste 1961 stáli americké a ruské tanky v Berlíne pri Brandenburskej bráne proti sebe? A že Kennedy povedal: „Urobím z Berlína príklad.“ Nevedeli sme, čo by sa mohlo stať ďalšieho dňa. A Pán hovoril 2. apríla 1962 a všetci sme ešte žili v napätí a v očakávaní, čo sa v krajine bude diať. Čo sme učinili? Jednoducho sme do pivnice uskladnili pozemský pokrm. Áno, hovorím, ako to bolo. Neprišiel však žiadny hlad. Ale na mňa prišla veľká núdza, až som Pánovi povedal: „Nemôžem viac žiť. Nemôžem viac kázať. Ty si povedal, že príde hlad, a on neprišiel. Vezmi môj život, viac nemôžem.“

A potom som letel do USA a mal som rozhovor s bratom Branhamom a on mi v anglickom jazyku zopakoval to, čo mi Pán povedal v nemeckom jazyku. A potom dodal: „Ty si Pánovi zle porozumel, ty si si myslel, že príde pozemský hlad, a uskladnili ste pozemský pokrm. Boh pošle hlad po Svojom Slove a pokrm, ktorý máš uskladniť, je to pre tento čas zaslúbené Slovo, ktoré je zaznamenané na páskach.“ Aj to brat Branham povedal. Preto je služba, ktorú máme teraz, priamo spojená so službou brata Branhama. On zvestoval všetky biblické pravdy, ale po jeho odchode domov boli nesené do celého sveta a Boh poslal veľký hlad po Jeho Slovách.

Preto sme jednoducho vďační, že sa nehráme na náboženstvo ani neporiadame žiadne charizmatické zhromaždenia, ale sa zhromažďujeme pred Božou tvárou, aby sme počuli Božie Slovo, nechali sa priviesť do súladu so Slovom a vedeli, že my, ktorí teraz patríme k Cirkvi Neveste, prežijeme to, čo bude Boh konať na konci na zemi v Cirkvi. Všetko bude privedené späť do pôvodného stavu.

V zhrnutí môžeme pred Božou tvárou povedať, že sme pred Jeho tvárou našli milosť, že sme správne porozumeli tomu, čo brat Branham zvestoval, že sme všetko smeli a mohli vziať späť do Svätého Písma a aj sme to učinili a vieme, že Cirkev Nevesta je Cirkev Slova. Nie nejako dohromady zhrnutý húf, ale skutočne Cirkev živého Boha vybudovaná na základe apoštolov a prorokov, kde je Ježiš Kristus sám uholným kameňom a Cirkev ostáva stĺpom a základom pravdy. Až dodnes sme nemuseli brať späť nič z toho, čo sme kázali, ale sme zvestovali to, čo Boh povedal vo Svojom Slove, a Pán to nechal padnúť do vášho srdca.

Ak pred záverom ešte čítame ďalšie verše, tak zistíme, že Pavol vyslovil v 2. Korinťanom 11:3 obavy: „*Ale sa bojím, aby snáď tak, ako čo had zviedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.*“

Bratia a sestry, je to tak, že musíme skutočne dávať pozor, koho počúvame! Musíme dávať pozor na to, kto k nám hovorí! Vo verši 4: „*Lebo pravda, ak ten, kto ide k vám, káže iného Ježiša, ktorého sme nekázali, alebo ak dostávajú iného ducha, ktorého ste nedostali, alebo iné evanjelium, ktoré ste neprijali, pekne znášate.*“

Nie, my to pekne neznášame. Nie. Neviem, či sú tu niektorí z tých, ale už v roku 1976 tu bol jeden brat z New Yorku, ktorý nás chcel informovať o siedmich hromoch a prosil ma o čas za kazateľnicou.

Povedal som mu: „Pod' najprv so mnou do vedľajšej miestnosti.“ A potom stručne povedal, čo chcel prednášať. Potom som skutočne povedal: „Milovaný brat, buď rozumný, posad' sa a počúvaj.“ Skutočne je to tak, že Boh musí darovať milosť a my sme veľmi vďační. Hovorím pred Božou tvárou aj to ešte raz: Neexistuje na zemi žiadny brat, ktorý si brata Branhama a jeho službu váži viac. Som na 100% presvedčený, že on bol prorok, o ktorom náš Pán povedal: „*Hľa, posielam vám proroka Eliáša...*“

Ale čo Eliáš učinil? Múka ani olej v nádobách sa neminuli. Eliáš predsa nielenže vzal 12 kameňov a vybudoval oltár. On prišiel, požehnal a múka sa neminula, mohli piecť tak dlho, ako chceli, a oleja a vína bol dostatok.

Boh nám všetko dal, stôl bohato prestrel a skutočne nás priviedol na začiatok a za to smieme byť vďační.

Ako som napísal v poslednom obežníku: Aj Ján bol taký premožený tým, čo prežil, že sa chcel klaňať, ale dostal pokyn: „*Bohu sa klaňaj!*“ [Zjavenie 22:9] Sme vďační za všetky nádoby, vďační za všetkých, ktorých Boh mohol použiť, ale sme obzvlášť vďační za nášho milovaného Pána, ktorého vzkriesenie si dnes mimoriadnym spôsobom pripomíname. On vzal moc smrti, povstal a Jeho víťazstvo je naším víťazstvom: „*Smrť, kde je tvoj osteň? Kde, peklo, tvoje víťazstvo? ... vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.*“ [1. Korinťanom 15:55–57]

Bratia a sestry, aj ak je Slovo zvestované v slabosti, ostáva mocou Božou.

„*Lebo Slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.*“ [1. Korinťanom 1:18]

Nech to dnes skutočne tak je. Milí bratia a sestry, počúvajte teraz zbožne ešte raz: Nech sa dnes v nás všetkých stane to, za čo náš Pán na kríži Golgoty zomrel. Nech dnes všetci až do posledného, skutočne až do posledného, prijmú odpustenie, zmierenie, milosť a spásu – od prvého až po posledného! Toto je deň, ktorý nám Pán dnes daroval. Nielen myslieť na Golgotu, ale dnes vo viere prežiť, čo sa tam pre nás vtedy stalo – žeby sa to dnes tu s nami stalo.

Ako sme tiež počuli: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem...*“ [Galaťanom 2:20]

Prijmime dnes jednoducho všetko, čo nám Boh skrze Golgotu daroval, a to až po vzkriesenie a odchod do nebies, pretože tak iste, ako náš Pán povstal, tak iste povstanú pri prvom vzkriesení všetci, ktorí v Kristu zosnuli, a my, ktorí žijeme a pozostaneme, budeme premenení – to je Božia skutočnosť, na tom nikto nikdy nič nemôže zmeniť, Boh to tak určil a tak sa to stane. Jeho odchod do nebies je zárukou nášho odchodu do nebies, aby sme boli naveky s Pánom.

Ako sme včera čítali z Matúša 26:29: „...odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami novú v kráľovstve Svojho Otca.“ S vami, ktorí ste teraz zhromaždení pred Mojou tvárou, s vami, ktorí ma nasledujete, s vami, ktorí mi veríte, s vami budem potom sláviť večeru. Tam bude Abrahám, Izák a Jákob, všetci zo Starého i Nového zákona budú pri tom. Bratia a sestry, uchopte to ako istotu viery. Nielen vo viere, ale v plnej istote, že my, ktorí sme teraz v ctibázni pre Božou tvárou zhromaždení, Jeho nasledujeme, Jemu veríme, že s Ním budeme mať účasť na svadbe Baránka a že patríme k zástupu, o ktorom je napísané: „...a Jeho manželka sa pripravila. A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu...“ [Zjavenie 19:7–8]

Zhrňme to ešte raz. Náš Pán nás tak zo srdca miloval, že prišiel k nám a všetko, čo malo raniť nás, vzal na Seba a vyniesol na kríž a my sme slobodní. My smieme zvestovať víťazstvo kríža – víťazstvo nášho Pána. Prijmite a uchopte to všetci vo viere.

Mám to ešte raz zopakovať? Dnes, mladí i starí, veľkí i malí, z každého národa, z každého kmeňa, každej farby – pretože Boh zasľúbil, že v Kristu všetkých požehná, ako požehnal všetkých v Abrahámovi. A všetci, ktorí teraz počúvajú pravé Slovo a sú spojení s Bohom, prežijú to, čo Boh práve teraz koná. Nerobte si starosti, On Svoje dielo dokoná.

Končím tým, že si otvoríme ešte raz list Rimanom 9 a čítame známy verš 28: „...pretože Pán Svoje Slovo na zemi vykoná, a to tak, že veci istotne a ranu za ranou nechá prebehnúť...“ [podľa nem. prekladu]

To sa stane v našom čase. Návrat Pána je veľmi blízko. Ostaňme, prosím, všetci triezvi. Pozemský život prebieha ďalej, ale v Duchu budme spojení s Pánom. Srdečná láska k Bohu, srdečná láska k Slovu a srdečná láska jeden k druhému. Pán dokoná Svoje dielo v našich dňoch tak, ako On vtedy dokonal Svoje dielo stvorenia – tak On teraz dokonáva Svoje dielo spásy so Svojím krvou vykúpeným zástupom.

Prosím, myslite ešte raz na 2. Korinťanom 11. Neprepožičiavajte svoj sluch viac žiadnemu človeku, ale otvorte ho Pánu, aby sa naplnilo: „*Kto má uši, aby počul, počuj, čo Duch hovorí zborom.*“ [Zjavenie 3:22] Nie čo niekde niekto hovorí, ale „...*čo Duch hovorí zborom.*“ A Duch povie vždy to, čo stojí napísané v Slove. Pretože Slovo je inšpirované Duchom a Duch k nám hovorí skrze Slovo a Pán dokonáva Svoje dielo so Svojím krvou vykúpeným zástupom.

Chválený a ctený buď náš Pán na všetky veky! Haleluja! Amen.

Povstaňme a spoločne sa modlime.

Prosím všetkých, ktorí chcú posvätiť svoj život Pánu – nanovo alebo po prvýkrát – aby prišli dopredu. Nevie, či by mohli alebo mali prísť dopredu všetci. Toto však má byť hodina posvätenia, so srdečnou modlitbou nás všetkých, žeby Pán dokonané dielo spásy mohol dokonáť v nás a my sme spoločne dokonanie prežili.

Zaspievame *Tak jakýž jsem.*

*Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

V čase, keď máme hlavy sklonené v modlitbe a skutočne skúmame naše srdce a hovoríme: Pane, buď mi milostivý, daj, aby som bol pri tom, chcel by som patriť k zástupu, ktorý teraz počuje Jeho hlas, je obmytý v krvi Baránka, posvätený v Slove pravdy a zapečatený Svätým Duchom ku dňu vykúpeniu našich tiel. Všetko bude veľmi skoro zjavené. Sme veľmi blízko pred koncom, ale stále znova musí byť zdôrazňované: Ostaňme triezvi.

Ó, nech Boh teraz všade všetkých požehná. Či na Novom Zélande, či v Austrálii, Kanade, USA, Južnej Afrike a celej Afrike, na všetkých miestach, na všetkých kontinentoch. Nech je zjavené požehnanie všemohúceho Boha, nech sú umlčaní všetci tí, ktorí nehovoria to, čo chce Cirkvi povedať Duch skrze Slovo.

Milovaný Pane, ujmí sa Svojho ľudu, nech je Ti posvätená celá Cirkev. Milovaný Pane, Ty si dal zaľúbenie, že s nami budeš sláviť hostinu. Poslal si Svojho služobníka a posla a priviedol si nás späť na počiatok, k základu apoštolov a prorokov, späť na začiatok. Daruj nám tú istú moc, ktorá bola zjavená na počiatku. Buď milostivý, Pane. Veríme tak, ako hovorí Písmo, a sme za to vďační. Ty si všetko učinil, Ty si zajal zajatie, ľuďom si dal dary, Cirkev si povolal do života,

postavil si do nej dary a služby. Postaral si sa o budovanie Svojej Cirkvi. Milovaný Pane, v našom čase si poslal Svojho služobníka a proroka so zvesťou a my Ti ďakujeme, že smieme túto zvesť niesť až do končín zeme.

Ó, Bože, táto hodina je posvätená Tebe! Toto je deň, ktorý si Ty učinil. Ó, Pane...

Ostaňte tam, kde ste, ale pozdvihnite svoje ruky, ak by sme sa chceli Pánu posvätiť. Skutočne, my všetci pozdvihujeme svoje ruky ku nášmu Pánu.

Milovaný Pane, Ty máš na zemi krvou vykúpený zástup a my sme dnes tu a v celom svete zhromaždení pred Tebou, aby sme počuli Tvoje Slová a verili, tak ako hovorí Písmo, aby sme prežili všetko, čo si nám skrze Golgotu daroval. Milovaný Pane, požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup každým požehnaním, ktoré je v ponebeských oblastiach, a korunuj nás všetkých milosťou a milosrdenstvom. Tebe, všemohúcemu Bohu vzdávame vďaku v Ježišovom svätom mene. Haleluja.

Bratia a sestry, teraz spoločne všetci Pánu budeme ďakovať a brat Borg ešte príde, aby s nami Pánu ďakoval. My všetci sa však modlíme spolu s ním. Amen.

Možno by som sa ešte mal spýtať, či sa chce niekto nechať pokrstiť. Príďte jednoducho teraz dopredu.

Myslíte na mňa vo vašich modlitbách pred nasledujúcou cestou. Musíme byť obozretní, keď oznamujeme cesty, pretože existujú ľudia, ktorí to s nami nemyslia dobre.

Chvála a česť buď Pánu! Haleluja.

Včera sme to na tomto mieste zdôraznili: Viera je spojená so skutkom. Pán povedal: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...*“ [Marek 16:16] Krst patrí k poslušnosti a my smieme a musíme byť poslušní. Vy všetci veríte v Ježiša Krista ako svojho Vykupiteľa a Spasiteľa? Prijali ste Ho? Boh Pán vám požehnaj. Po bohoslužbe pôjdeme ku krstu. Brat Helmut Miskys teraz príde a bude sa s vami modliť.

Posielame pozdravy všetkým našim bratom obzvlášť v Afrike, Londýne, Paríži, Prahe, všade vo všetkých národoch a jazykoch. Nech sú všetci po celej zemi požehnaní v drahom mene nášho Pána.

Myslite na cestu, ktorú začnem vo štvrtok, mimoriadnym spôsobom na modlitbách. Vy viete, ako to je v týchto krajinách. Nech aj tam Pán daruje milosť a tí poslední sú zavolaní von.

Sme jednoducho vďační aj za vás všetkých, bratia a sestry, ktorí počujete kázanie s prekladom a máte trpezlivosť. Sme vďační za všetkých našich bratov, ktorí prekladajú do 12 jazykov a všetci po celej zemi môžu počuť. Vďaka buď živému Bohu. Zaopatrujeme teraz 172 krajín a viac ako 1 250 ľudí alebo skupín je pripojených. Všade sa zhromažďujú modlitebné skupiny a zbory, aby počuli Slovo Pánovo.

Hovorím ešte raz: Boh požehnaj vo všetkých jazykoch a krajinách v Ježišovom svätom mene. Amen.